

Ἀδελφοί μου,

Ἔστωμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Σὲ προηγούμενα μαθήματά μας, πολλά μαθήματα, μιλήσαμε γιὰ τὸν ἐσωτερὸν ἑαυτοῦ Ψυχὴ Ἀυτοεπιγνώσιν καὶ Μόνιμη προσωπικότητα Ἀυτοεπιγνώσιν, γιὰ τὸν ἑαυτοῦ μας προσωπικότητα αὐτοεπιγνώσιν, τὴν σκιά τῆς ἑαυτοῦ μας ὡς καὶ διὰ τὰ σώματά μας, παχυλὸν ὕλικον σῶμα, τὸ αἰθερικὸν τοῦ ἀντίστοιχον, τὸ λεγόμενον Ψυχικὸν σῶμα μὲ τὸ αἰθερικὸν τοῦ ἀντίστοιχον, Νοητικὸν σῶμα μὲ τὸ αἰθερικὸν τοῦ ἀντίστοιχον καὶ μίαν θελαν οὐσίαν, πῶς ἐκλεπτιομένην Ἰπὲρ οὐσίαν τοῦ Νοῦ, τὸν Νοητὸν κόσμον, τὸ Νοητὸν μας, ὄχι σῶμα, τὴν Νοητὴν μας ὑπόστασιν ἢ ἔλεγα, διότι πλέον δὲν πρόκειται περὶ σῶματος, ὡς καὶ διὰ τὸν ἑαυτοῦ μας πλέον ποῦ ἐφάπτεται τοῦ ἐσωτικῆς ἑαυτοῦ, τὸν πραγματικὸν μας ἑαυτὸν.

Ὡστε, ὁ πραγματικὸς μας ἑαυτὸς εἶναι, ἡ θεία Μονὰς ἑαυτοῦ μας καὶ ἡ Ψυχὴ Ἀυτοεπιγνώσιν ἑαυτοῦ μας μὲ τὸ μέρος τῆς προεκτάσεώς του, τοποχρονικῆς προεκτάσεως, ἀθανάτου ὅμως ὑποστάσεως, ποῦ ὀνομάζομεν Μόνιμη προσωπικότητα Ἀυτοεπιγνώσιν.

Ἐδῶ θὰ πρέπη νὰ ξεχωρίσωμεν τὸν ἑαυτοῦ μας Ψυχὴν Ἀυτοεπιγνώσιν ἀπὸ τὸν ἑαυτοῦ μας Μόνιμη προσωπικότητα Ἀυτοεπιγνώσιν. Φυσικὰ, μπορούμεν νὰ τὸν ξεχωρίσωμεν στὴν ἔκφρασιν καὶ ὄχι στὴν οὐσίαν, γιὰ τὴν οὐσίαν ὁ ἑαυτὸς μας Μόνιμη προσωπικότητος Ἀυτοεπιγνώσιν, εἶναι ἡ Ψυχὴ Ἀυτοεπιγνώσιν ἑαυτοῦ μας, εἶναι τὸ θνητὸν ποῦ θὰ ἐνδοθῆ τὴν ἀθανάτην καὶ τὸ φθαρτὸν τὴν ἀφθάρτην, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου, ὡς τὸσον, σὰν ἔκφρασις μέσα στὸν κόσμον τῆς ἀλλαγῆς εἶναι φαινομενικὰ θνητὸν καὶ φθαρτὸν. Σὰν οὐσία, ἦτο, εἶναι καὶ πάντοτε μένει ἡ Ψυχὴ Ἀυτοεπιγνώσιν ἑαυτοῦ μας. Ἡμεῖς θὰ τὸ ὀνομάσωμεν τώρα τὸ Ἐγώ, ὅταν ὅμως ἐννοοῦμεν μὲ τὸ, ἐγὼ τὸν πραγματικὸν ἑαυτὸν καὶ ὄχι τὸν ἑαυτοῦ μας σκιά, τὴν προσωπικότητα τὴν τοποχρονικὴν.

Ἀσφαλῶς ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας μετὰ ἀπὸ ἀρκετὰ ἔτη ἐνδοσκοπήσεως, λέτης, ὀρθολογισμοῦ, διαλογισμοῦ, φθάνει εἰς τὸ σημεῖον ποῦ πλέον γνωρίζει ποῖος εἶναι ὁ πραγματικὸς τοῦ ἑαυτοῦ καὶ ποῖος δὲν εἶναι.

Σὲ προηγούμενα ἐπίσης μαθήματα εἶχαμεν ὀμιλήσει γιὰ τὸ ποῖος εἶμεθα καὶ τὴν εἶμεθα. Τὸ ποῖος εἶμεθα, Ψυχὴ Ἀυτοεπιγνώσιν, θεία Μονὰς. Ποῖος, εἶμεθα, τὸ ἴδιον πάλιν, ἀλλὰ τώρα, ἄνθρωποι ἐνδοεδυμένοι τὴν παχυλὴν ὕλην, τὴν Ψυχικὴν - Νοητικὴν ὕλην, ποῦ σὰν ἔκφρασιν ἔχομεν μίαν προσωπικότητα ποῦ μπορούμεν νὰ ὀνομάσωμεν καὶ τὸ ὑποσυνειδητὸν μέρος τοῦ ἑαυτοῦ μας. Αὐτὰ ὅλα θὰ τὰ ἐρευνήσωμεν, θὰ τὰ μελετήσωμεν, καὶ τέλος θὰ γίνωμεν κύριοι τῶν.

Ἐἶχαμεν περὶ γιὰ τοὺς ἐπέκτα ἱεροὺς δίσκους πᾶνω στὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σῶματος, τοὺς πέντε ποῦ εἶναι κέντρα συνειδήσεως καὶ Ἀυτοεπιγνώσεως, ἢ μόνον συνειδήσεως ἢ μόνον Ἀυτοεπιγνώσεως. Καὶ, τὰ δύο, τοῦ σπληνὸς καὶ τοῦ ἥπατος ποῦ εἶναι πλέον συγκέντρωσις ἐνεργείας καὶ δυνάμεως.

Αὐτὰ τὰ κέντρα, εἶναι ποῦ μᾶς δίδουν εἰς τὴν στοιχειώδη τῶν λειτουργίῶν τὴν ὕψιστην τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σῶματος, τὴς λειτουργίῶν τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σῶματος καὶ τὸν ἑαυτοῦ μας προσωπικότηταν αὐτοεπιγνώσιν, τὸ ὑποσυνειδητὸν, τὴν τοποχρονικὴν μας ὑπόστασιν. Προῆξετε στὸ σημεῖον αὐτὸ.

Ἀρχίζοντας τὰ ψυχοηθικὰ μας πειράματα, πλέον, ἀπὸ τὴν πρώτην αὐτὴν στιγμὴν ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι, αὐτὸς ποῦ μέσον τῆς Βουλῆσεως ἢ θελήσεως ἂν προτιμᾶτε, ἀρχίζει τὴν ἐργασίαν αὐτὴν διὰ νὰ καταστῆ κύριος τοῦ οἴκου του καὶ τῶν δυνάμεων του, τῶν ἐκφράσεων του, κύριος τῆς σκιάς του τῆς προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως, σεῖς δηλαδὴ οἱ ἴδιοι (δὲν εἶθε ἢ προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως). Εἶναι ἡ πρώτη φερεῖ ποῦ ὑποσυνειδητὸς ξεχωρίζετε τὸν ἑαυτοῦ σας, τὸν πραγματικὸν ἀπὸ τὴν σκιά τῶν. θὰ χρειασθῆ φυσικὰ πολλὴ ἐργασία μέχρι τῆς στιγμῆς ποῦ θὰ μωρεῖστε νὰ διῆτε τὸν ἑαυτοῦ σας, πλέον, σὰν μίαν ὀρθολογισμένην Ψυχὴ Ἀυτοεπιγνώσιν ἢ Μόνιμη προσωπικότητα Ἀυτοεπιγνώσιν ἂν προτιμᾶτε, ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ, ἡ διαφορὰ εἶναι στὸν τρόπον ἐκφράσεώς της μέσα στὸν Χῶρον καὶ τὸν Χρόνον ὄχι εἰς τὴν οὐσίαν.

Φθάνομεν σ' ἕναν σημεῖον πού μέ τά γυμνάσματα αὐτά θά γίνωμεν κύριοι τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καί τοῦ διπλαῦ αἰθερικοῦ σώματος, κύριοι τῆς ὑγείας τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Καί τώρα ἀρχίζομεν πιά μέσα τήν ἐργασίαν, ἐνσυνείδητα νά ἀντιληφθοῦμεν τήν ὑπαρξίν τοῦ οὗτω καλουμένου Ψυχικοῦ μας σώματος, δαστρικοῦ σώματος, σώματος τῶν ἐπιθυμιῶν, τῶν συναίσθημάτων. Τό ὄνομα δέν ἔχει τόσην σημασίαν, σημασίαν ἔχει τό ὅτι ὑπάρχει αὐτό τό σῶμα, ἀπό κραδασμούς τοῦ Νοῦ εἰς τές τέσσαρες εἰς τώρα διαστάσεις. Ἐνῶ τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα εἶχαμεν πεῖ, εἶναι εἰς τόν κόσμον τῶν τριῶν διαστάσεων.

Τώρα ἀρχίζει καί ἄλλη ἐργασία, νά γνωρίσωμεν τήν λειτουργίαν αὐτοῦ τοῦ σώματος. Πιστέψετε με ὅτι εἶναι πολύ διαφορετική ἀπό τήν λειτουργίαν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καί ἄς εἶναι σῶμα καί τό ἕνα σῶμα καί τό ἄλλο.

Τώρα θά ἀρχίσωμεν νά γνωρίζωμεν τές λειτουργίες τοῦ Ψυχικοῦ σώματος μέσα στούς κόσμους τῶν τεσσάρων διαστάσεων, καί πλέον, πῶς θά τό μεταχειρισθοῦμεν; Ἡ κυβερνοῦμεν τελειότερα τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα.

Θά ἀρχίσωμεν νά ἀφυπνίζωμεν τά λεγόμενα Ψυχικά κέντρα, ὄχι ὀλοκούς αὐτήν τήν φοράν ἀλλά σφαῖρες, σφαῖρες φωτός καί Νοῦ. Συμπέτουν μέ τούς ὀλοκούς, ἡ ἐργασία τώρα εἶναι ἀνλόγος ὡστόσο ὅμως καί ἀρκετῶς διαφορετική.

Ὅταν θά γίνωμεν κύριοι τῶν σφαιρῶν αὐτῶν πού θά ἀρχίσωμεν συστηματικῆν ἐργασίαν, μετὰ πού θά ἐξαντλήσωμεν τήν ἐρευνάν μας καί τά πειράματά μας πάνω στούς αἰθερικούς ὀλοκούς τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, θά δοῦμεν ὅτι γινόμεστε κύριοι τοῦ Ψυχικοῦ σώματος. Γιά μᾶς τό Ψυχικό σῶμα εἶναι τόσον πραγματικό ὅσον καί τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, καί ὅταν εἴμεθα κύριοι τοῦ Ψυχικοῦ αὐτοῦ σώματος θά δοῦμεν ὅτι μπορούμε νά γνωρίσωμεν τούς κόσμους τῶν τεσσάρων διαστάσεων καί ἀρχίζει ἡ ἐνσυνείδητος ἐκσωμάτωσις.

Μποροῦμε δηλαδή νά μεταχειρισθοῦμεν αὐτό τό λεγόμενο Ψυχικό σῶμα σάν πλήρες σῶμα, ἐκφράσεως τοῦ ἑαυτοῦ μας Ψυχῆς Αὐτοεπιγνώσεως ἢ καί Μονίμου προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως ἢ καί τῆς παρουσίας προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως ἄν τελειωθῆ, καί θά πρέπη νά ψυχοῦμεν εἰς τό σημεῖον πού νά τελειωθῆ.

Τί εἶναι αὐτή ἡ ἐκσωμάτωσις; Πλέον ἱκανότης νά ὑπερβοῦμεν τούς περιορισμοῦς τῆς ἐννοίας τοῦ Χρόνου καί τοῦ Χώρου, τοῦ Χώρου πρωτίστως. Τοῦ Χρόνου; Ὅχι πλήρως. Τοῦ Χώρου. Μπορεῖ νά προεκτελεθῆ μέσον τῆς Βουλῆσεως εἰς τόν Ψυχικόν κόσμον δοῦναι καί τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον πού συμπέτουν, ἡ προέκτασις τοῦ Ψυχικοῦ σώματος, γίνεται μέσον τῆς Βουλῆσεως, ἐπομένως ἐκμηδενίζεται ἡ ἐννοία τοῦ χώρου, ἀφοῦ μπορούμε νά τό μετακινήσωμεν αὐτό τό σῶμα καί σάν πλήρης Αὐτοεπιγνώσις νά τό προεκτείνωμεν μακράν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καί ἐν πλήρει ἐγρηγόρσει νά βρεθοῦμεν στόν χῶρον, πολύ μακρῶς ἀπό τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, χιλιάδες πολλές φορές μέτρια ὅπως τό γνωρίζωμεν μακρῶς ἀπό τό ὑλικό σῶμα. Ἐπομένως ἐκμηδενίζεται ἡ ἐννοία τοῦ χώρου.

Τώρα τοῦ Χρόνου. Ἀλλά, γιά νά μετακινήθοῦμεν, μετακινώντας τό παχύλο ὑλικό σῶμα μαζύ μας, ὅταν λέγω νά μετακινήθοῦμεν, ἐννοῶ νά μετακινήσωμεν τόν ἑαυτόν μας Αὐτοεπιγνώσιν καί συνεδῶσιν μαζύ μέ τό παχύλον μας ὑλικό σῶμα, ἀπό τό σημεῖον πού τό ἀφήνωμεν σάν παχύλο ὑλικό σῶμα, εἰς τό σημεῖον εἰς τό ὅποιον μετὰ ἀπό λίγα δευτερόλεπτα μπορεῖ νά βρεσθεῖται τό Ψυχικό σῶμα, θά χρειασθοῦμεν ἄλλα μέσα τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ κόσμου, μέσα μεταφορᾶς. Καί γιά νά βρεθοῦμεν ἐκεῖ θά χρειασθῆ χρόνος ὥρες, ἐξαρτᾶται ἀπό τό μέσον πού θά μεταχειρισθοῦμεν. Ἄν θά τό μετακινήσωμεν τό παχύλο ὑλικό σῶμα γιά τήν συνεδῶσιν, ἀετοπλοῦκῶς ἢ ἀεροπορικῶς ἐπομένως καί κλίβιν ἐπιβοῦμεν ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ Χρόνου.

Ὅστε, στήν ἐκσωμάτωσιν, τόσον ἐν ἐγρηγόρσει ὅσον καί ὑποσυνείδητως, σέ με γάλον βαθμόν θά δοῦμεν ὅτι ἐκφραδεῖται ἡ ἐννοία τοῦ χώρου καί σέ μικρότερο βαθμόν, ὡστόσο ὅμως ἐκφραδεῖται ἡ ἐννοία τοῦ Χρόνου. Πιά καλῶς εἰσχωμαί νά γνωρίσετε ἐμπειρικῶς οἱ ἴδιοι.

Ἄλλῃ, ἐπαναλαμβάνω. Αὐτό θά γίνῃ ἡ ἐνσυνειδήτος προέκτασις ἢ ἐνσυνειδήτος ἐκσωμάτωσις τὴν ὅποσαν συμβουλευώ μετὰ πού θά γίνετε πλήρως κύριοι τοῦ Ψυχικοῦ σας σώματος καὶ τῶν Ψυχοηθικῶν σφαιρῶν. Δὲν εἶπα Ψυχικῶν εἶπα Ψυχοηθικῶν, γιατί, παρ' ὄλον πού ὑπάρχει πολὺ μεγάλη διαφορὰ μετὰ τῶν αἰθερικῶν δόσκων τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος ἀπὸ τῆς αἰθερικῆς σφαιρῆς τοῦ ψυχικοῦ σώματος, δὲν ὑπάρχει διαφορὰ μετὰ τῶν σφαιρῶν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καὶ τῶν σφαιρῶν καὶ πάλιν τοῦ Νοητικοῦ σώματος, δίδει αὐτὰς ἀφωπνίζονται καὶ καλλιεργοῦνται ταυτοχρόνως.

Ὄταν ἀρχίσωμεν τὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῶν σφαιρῶν, ἐπὶ τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος, ταυτοχρόνως γίνεται καὶ ἡ ἐργασία ἐπὶ τῶν σφαιρῶν τοῦ Νοητικοῦ σώματος. Καὶ ἀναπτύσσονται τὸ Ψυχικὸ σῶμα, ἀναπτύσσεται καὶ τὸ Νοητικὸ-σῶμα, καὶ γνωρίζοντας τοὺς κόσμους τῶν τεσσάρων διαστάσεων αὐτομάτως γνωρίζομεν καὶ τοὺς κόσμους τῶν πέντε διαστάσεων, σὺν τῷ ἕνα κόσμῳ. Σὺγχυσίς δὲν ὑπάρχει, εἰς τὸν εἰλικρινῆ ἐρευνῆσθαι τῆς ἀληθείας ὁ ὅποτος ὡστόσον θά πρέπει νὰ ἔχη στὸ πλευρὸν τοῦ ἑνῶν πειραμῆνον Διδάσκαλον, Διδάσκαλον ὁ ὅποτος γνωρίζει πλήρως τὰ πράγματα, εἴτε ζεῖ μέσα εἰς τὸ παχυλὸν ὕλικόν σῶμα, εἴτε ζεῖ εἰς τοὺς Ψυχικοὺς κόσμους ἢ τοὺς Νοητικοὺς κόσμους.

Ἀργότερα καὶ σεῖς θά γίνετε Διδάσκαλοι, πραγματικοὶ Διδάσκαλοι καὶ θά ἀντιληφθῆτε τὴν εὐθύνην τὴν ὅποιαν ἕνας Διδάσκαλος ἔχει ὅταν σᾶς βοηθᾷ εἰς τὰς ἐκσωματώσεις σας, κατ' ἀρχὴν ὑποσυνειδήτους ἐκσωματώσεις ἀργότερα ἐνσυνειδήτους. Φυσικῶς θά συνεχίσωμεν. Ἐπιμένω ὅτι θά πρέπει καὶ μόνοι σας νὰ κάμνετε τὰ γυμνάσματα ἢ πειράσματα, ὅπως προτιμᾶτε, συμφώνως τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Διδασκάλου σας. Δὲν χρειάζονται πολλὰ ὥρα γυμνάσματα, ὡστόσο ὅμως ἀπαραίτητον εἶναι νὰ γίνωνται ἐνσυνειδήτως μετ' εἰλικρινείαν, συνέπειαν διὰ νὰ ἔχετε τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα.

Ἀργότερα θά μιλήσωμεν ποτα εἶναι ἡ σχέση τῆς πλήρους ἰκανότητος χρησιμοποιοῦσας τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, τῆς ζωϊκότητος - αἰθερικότητος διὰ τὴν θεραπεία τῶν σωματικῶν τῶν ἀδελφῶν σας καὶ τοῦ ἰδίου τοῦ δικοῦ σας, παχυλοῦ ὕλικου σώματος. Ποῖον ὁρμόν θά ἀκολουθῆσθαι ὁ ἀδελφός ἐρευνητῆς τῆς ἀληθείας Ψυχοθεραπευτῆς καὶ Πνευματοθεραπευτῆς θά μιλήσωμεν καὶ διὰ τὰ καθήκοντα, ὑποχρεώσεις καὶ τὴν ἐργασίαν πού θά πρέπει νὰ ὑποβληθῆ κατ' ἀρχὴν καὶ νὰ ἀναλάβῃ ἀργότερα ὁ ἀδελφός ἐρευνητῆς τῆς ἀληθείας, ἀδελφός βοηθός.

Θά ἀρχίσετε ἀπὸ χαμηλά, ἀπὸ ἀπλά, γιὰ νὰ σᾶς ἐμπιστευθῆ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ, καὶ πολλὰ καὶ θά εἶναι ἡ χαρὰ σας ὅταν θά ἀκούσετε μέσα σας σὺν Ψυχῇ Αὐτοεπίγνωσιν καὶ Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις τὴν φωνὴν τοῦ ἑωυτάτου ἑαυτοῦ.

"Ἐπὶ ὀλίγα εἰς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω, εἰσελθε εἰς τὴν Χαράν σου, εἰς τὴν Χαράν τοῦ ΚΥΡΙΟΥ σου, τὸ ἴδιον εἶναι, θά αἰσθανθῆτε ὅτι ἡ χαρὰ τοῦ ΚΥΡΙΟΥ σας εἶναι ἰδική σας χαρὰ καὶ θά ἀντιληφθῆτε ὅτι ὁ ΚΥΡΙΟΣ σας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός σας".

Θέλω τὰ μαθήματα αὐτὰ, οἱ ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ἑωυτάτου κύκλου, ὅχι νὰ τὰ ξαναδιαβάσουν, ἀλλὰ νὰ τὰ μελετήσουν πολλές φορές καὶ σὲ κάθε παράγραφον νὰ διαλογίζονται, νὰ σκέπτονται, νὰ παρατηροῦν νὰ κάμνουν τὰς παρατηρήσεις των, νὰ τὰς συζητῶν μετὰ σας καὶ μετὰ τῶν Γήϊνων σας Διδασκάλων. Θά εἶμαι πλησίον σας πάντοτε καὶ στήν δυσκόλῃν σας θά ἀπαντῶ ἀπ' εὐθείας σὲ σᾶς μέσον τοῦ λεγομένου φωτισμοῦ.

"Ἐπιμένω καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".